

Het avontuur met Adriaan Pauw

Hoi, ik ben Per en ik hou heel erg van geschiedenis.

Eigenlijk zou ik wel willen weten hoe het is in de tijd van Adriaan Pauw.

Ik heb een idee, ik maak een tijdmachine.

EVEN LATER: Klaar is Kees!

Nu alleen nog instellen naar welke tijd ik wil gaan.

Ik tik in: ongeveer 400 jaar geleden.

Daar gaan we, heeft iedereen zijn
riemen

vaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
aaaaast?

We zijn er, wow.

Check dit.

“Meneer? Is dit het Oude Slot?” vraag ik.

“Nee, hier woon ik”, zegt de meneer,
“maar het is wel een goede naam voor mijn kasteel”.

Dan zegt de meneer : “Ik ben Adriaan Pauw en ik ben getrouwd met Anna van Ruytenburgh en ik heb 2 kinderen en jij ?”

“Ik ben Per, ik ben acht jaar oud en ik heb geen kinderen want ik ben zelf een kind”, zeg ik.

Dan vraag ik : “Dus u heeft Heemstede opgericht?”

“Heemstede? Wat is dat?”, vraagt Adriaan Pauw.

We zijn denk ik in het Oude Slot...

“Anna? Anna? Waar ben je?”, hoor ik Adriaan Pauw roepen.

Ik ren naar hem toe.

“Wat is er?”, vraagt Adriaan Pauw.

“Ik kan Anna niet vinden!”, zegt hij.

“Ik help je wel met zoeken”, zeg ik.

“Oké, snel zoeken”, zegt Adriaan Pauw.

2 UUR LATER : aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
aa
aa
aaaaaaaaaaaahhhhh.

Wow, een middeleeuwse draaideur!

Op dat moment komt Adriaan Pauw binnenvallen, hij zegt : “Wow, ik wist niet dat we een gekke bewegende muur hadden.”

“Hè, de draaideur gaat niet meer open”, zeg ik.

“Wat is een draaideur?”, vraagt Adriaan Pauw.

Dat is een soort deur die dra...

En dan komt er een grote bol aan rollen.

We springen net op tijd aan de kant.

Als de bol weg is, gaan we weer door lopen.

Dan komen we bij muren waar grote stekels uit komen.

En die verdwijnen weer in de muur,

En komen er weer in.

En uit...

En in...

En uit...

En zo gaat het door.

We moeten ze ontwijken.

En dus doen we dat.

Links...

Rechts...

Links...

Rechts...

Yes, gelukt!

We lopen weer door.

En door...

En door...

En door...

En dan komen we in een soort grot.

We horen een stem zeggen : welkom in
de Grot des nachtmerries.

En opeens staan er allemaal monsters
om ons heen.

En we schreeuwen tegelijk.

Monsters zijn mijn nachtmerries.

Denk aan een leuke nachtmerrie.

We lopen verder terwijl we aan een
leuke nachtmerrie denken.

Terwijl we uit de Grot des nachtmerries
lopen horen we de stem weer die zegt:
“tot ziens.”

Dan zien we een achtbaankarretje.

We gaan erin.

En opeens zijn we in de *Efteling*.

Dan vallen we door een soort valluik,
gelukkig ziet niemand het.

We zien bungelende hakbijlen.

We ontwijken ze.

EVEN LATER: gelukt!

Opeens zien we een deur.

Hij zit op slot.

Ik zeg: "Zoek een sleutel".

Adriaan Pauw zegt: "Oké."

Ik word zo zenuwachtig dat ik een lamp
kapot sla.

Yes, de sleutel zit erin!

En de deur gaat open.

Daar zien we Anna.

"Annaaaa!", schreeuwt Adriaan Pauw.

Dan zegt Anna: "Achter deze deur is de
uitgang, maar ik krijg hem niet open."

Er hangt toevallig een lamp.

Adriaan Pauw zegt: "Ik weet waar de
sleutel is."

Hij slaat een lamp kapot, en daar is de sleutel.

Hij doet de deur open, en het lukt

We komen in de eetzaal terecht.

Dan verdwijnt de deur weer.

Ik zeg: "Dan ga ik maar weer."

Ik ga, en val uit de lucht in mijn tuin.

Oh, ik ben mijn pet weer vergeten.

Nou ja, ik koop wel een nieuwe pet.

2 JAAR LATER: Ik ga naar de markt voor ons huis en dan kom ik Adriaan Pauw met Anna van Ruytenburgh tegen.

Dan zegt Adriaan Pauw: "Hoi, 2 jaar geleden was je op bezoek bij mij en ik vond dit." Hij haalt een pet tevoorschijn.

Hij vraagt: "Is deze gekke helm van jou?"

"Ja, toevallig wel", zeg ik.

Ik heb zelfs nog een foto met ze gemaakt.

“Jullie kunnen wel weer gaan”, zeg ik.

et in deze tijd.”

wij gaan maar weer
chine.”

naar de tijdmachine en
weer. Zo komen Adriaan
terug in hun eigen tijd!

de !